

Súd: Krajský súd Banská Bystrica  
Spisová značka: 11CoCsp/24/2020  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6416209286  
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 06. 2020  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Zlocha  
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6416209286.2

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Zlochu a sudkýň JUDr. Renáty Deákovej a JUDr. Jany Haluškovej ako členiek senátu, v spore žalobkyne: B. E., nar. XX. októbra XXXX, bytom B. T. XXX, XXX XX B. T., zastúpená Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár s.r.o., IČO: 47 234 466, so sídlom Kuzmányho 29, 040 01 Košice proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35 792 752, so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., IČO: 47 233 516, so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, o zaplatenie 817,77 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom, č.k. 24Csp/124/2016-247 zo dňa 12. novembra 2019, takto

### rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu **p o t v r d z u j e**.

II. Žalobkyňa **m á n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v rozsahu 100%, ktoré **j e** jej žalovaný **p o v i n n ý** zaplatiť v lehote 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o ich výške.

### o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Žiar nad Hronom (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) rozsudkom č.k. 24Csp/124/2016-247 zo dňa 12. novembra 2019 (ďalej len „napadnutý rozsudok“ alebo „napadnuté rozhodnutie“ zaviazal žalovaného povinnosťou zaplatiť žalobkyňi sumu 817,77 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 731,44 Eur od 12.10.2016 do zaplatenia a zo sumy 86,33 Eur od 24.12.2016 do zaplatenia, v lehote troch dní od právoplatnosti rozhodnutia (prvá výroková veta). O nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že žalobkyňi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v prvom stupni aj odvolacieho konania vo výške 100% (druhá výroková veta).

1.1 Z odôvodnenia napadnutého rozsudku okresného súdu vyplýva, že žalobkyňa žalobou uplatnila voči žalovanému nárok na zaplatenie sumy 731,44 Eur s príslušenstvom titulom vydania bezdôvodného obohatenia. Poukázala na skutočnosť, že ako spotrebiteľka uzavrela so žalovaným Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej jej mal byť poskytnutý úver vo výške 1.500,- Eur. Táto suma jej poskytnutá nebola, žalovaný pred poskytnutím úveru zrazil sumu vo výške 222,95 Eur; skutočná výška úveru predstavovala sumu 1.277,05 Eur. Namietala, že zmluva o revolvingovom úvere neobsahuje údaje o podmienkach upravujúcich čerpanie úveru tak ako to vyžaduje ustanovenie § 9 ods. 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“), zmluva neobsahuje údaj o termíne konečnej splatnosti tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z.; zmluva nečlení splátky úveru na termíny istiny, úroku a iných poplatkov; zmluva neobsahuje údaj o výške úrokov a iných poplatkov a zmluva obsahuje väčšie množstvo ustanovení, ktoré možno kvalifikovať ako neprijateľné zmluvné podmienky. V rozpore s s dobrými mravmi sú ustanovenia,

týkajúce sa odplaty za poskytnutie úveru, ktorá dosahuje úroveň 70%. Žalobkyňa tiež namietala spôsob uzatvorenia zmluvy o úvere, keď niektoré údaje boli do zmluvy doplnené až po prijatí návrhu na uzavretie zmluvy. Žalobkyňa tak vyvodila, že žalovaný má nárok len na vrátenie poskytnutých finančných prostriedkov. Nakoľko mu uhradila sumu celkom 2.008,49 Eur, uhradila mu o 731,44 Eur viac, ako mal žalovaný nárok a takýmto spôsobom došlo k bezdôvodnému obohateniu na strane žalovaného, ktoré žiadala vydať. V priebehu konania žalobkyňa žalobu rozšírila o sumu 86,33 Eur, ktorá spočívala v zrážke zo mzdy, vykonanej jej zamestnávateľom. Žalovaný žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť, uplatnený nárok považoval za nedôvodný. Mal zato, že zmluva bola riadne uzavretá a obsahuje všetky náležitosti vyžadované zákonom č. 129/2010 Z.z..

1.2 Okresný súd vykonal rozsiahle dokazovanie, na základe ktorého zistil, že žalobkyňa predložila dňa 28.01.2011 žalovanému Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru, ktorá bola súčasťou tlačiva Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXX. Podľa žiadosti išlo o nasledovné podmienky: poskytnutá čiastka úveru (úverový limit): 1.500,-Eur; splatnosť úveru (počet splátok/splatnosť - deň v mesiaci): 36/25; mesačná splátka (vrátane úrokov): 85,15 Eur; celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť: 3.065,40 Eur; predpokladaná RPMN za úver: 44,57%; poskytnutá čiastka revolvingu: 858,31 Eur; celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť: 2.043,60 Eur; predpokladaná RPMN po poskytnutí revolvingu: 60,27%, ročná úroková sadzba revolvingu: 68,44%. Dňa 04.02.2011 žalovaný ako veriteľ schválil revolvingový úver s nasledovnými údajmi: poskytnutá čiastka úveru (úverový limit): 1.500,-Eur; splatnosť úveru (počet splátok/splatnosť - deň v mesiaci): 36/25; mesačná splátka (vrátane úrokov): 85,15 Eur; celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť: 3.065,40 Eur; RPMN za úver: 66,01%; ročná úroková sadzba úveru: 70%; priemerná RPMN za úver: 44,57%; poskytnutá čiastka revolvingu 858,31 Eur; celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť: 2.043,60 Eur; predpokladaná RPMN po poskytnutí revolvingu: 56,09%; ročná úroková sadzba revolvingu: 68,44%, ročná úroková sadzba úrokov z omeškania: 9%. Súd prvej inštancie poukázal tiež na Dohodu o poskytnutí služby podľa bodu 8 tlačiva, predmetom ktorej bol záväzok veriteľa poskytnúť dlžníkovi na jeho žiadosť službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru a záväzok dlžníka zaplatiť veriteľovi odplatu za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splátok (222,95 Eur) a možnosti odkladu splátok revolvingu vo výške 132,12 Eur. Odplata bola splatná dňom uzavretia dohody o poskytnutí služby. Okresný súd poukázal na obsah zmluvných dojednení Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia s.r.o., bod 2.1 a 2.2, v zmysle ktorého bol veriteľ (žalovaný) povinný odoslať dlžníkovi (žalobkyni) Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi. Žalovaný v Oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi zo dňa 04.02.2011 poskytol nasledovné údaje o schválenom úvere: schválená výška úveru 1.500,-Eur, splatnosť úveru 36 mesiacov, výška mesačnej splátky úveru 85,15 Eur, dátum splatnosti prvej splátky úveru 25.03.2011, dátum splatnosti poslednej splátky úveru 25.02.2014, mesačná periodicita splácania úveru, dátum splatnosti splátky v priebehu periódy splácania 25, celková výška úveru 1.500,-Eur, RPMN úveru 66,01 Eur, priemerná hodnota RPMN platná ku dňu podpísania zmluvy o RÚ 44,57%, schválená výška revolvingu 993,43 Eur, výška mesačnej splátky úveru po vykonaní revolvingu 85,15 Eur, RPMN po vykonaní revolvingu 56,09% úverový limit 1.500,-Eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť 3.065,40 Eur, odplata za poskytnutie služby v zmysle čl. 8 ods. 8.1 písm. a) Dohody o poskytnutí služby 222,95 Eur, ročná úroková sadzba úveru 70%, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť pri každom revolvingu 2.043,60Eur, ročná úroková sadzba revolvingu 68,44%, ročná úroková sadzba úrokov z omeškania 9%, dátum nadobudnutia platnosti Zmluvy o RÚ 04.02.2011, dátum nadobudnutia účinnosti Zmluvy o RÚ 04.02.2011.

1.3 Konkurz, ktorý bol vyhlásený na majetok žalobkyne (uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 2OdK/14/2015 zo dňa 25.01.2018) bol zrušený (oznámenie o zrušení konkurzu v Obchodnom vestníku č. 190/2019 zo dňa 02.10.2019) z dôvodu, že konkurzná podstata nepokryje náklady konkurzu.

1.4 Okresný súd vychádzajúc z vykonaného dokazovania konštatoval, že právny vzťah založený Zmluvou o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXX je potrebné považovať za vzťah spotrebiteľský a zmluvu za zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 129/2010 Z.z..

1.5 Súd prvej inštancie v nadväznosti na tvrdenia žalobkyne podrobil zmluvu o spotrebiteľskom úvere súdnej kontrole. Zdôraznil, že zásadný význam v ochrane spotrebiteľa v zmluvných vzťahoch má dostatočné množstvo informácií o podmienkach úveru, nákladoch a záväzkoch ktoré z neho vyplývajú; medzi povinné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere patrí údaj o dobe trvania zmluvy o

spotrebiteľskom úvere a termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Konečná splatnosť musí byť určená jednoznačným termínom (presným dátumom a uvedením konkrétneho dňa, mesiaca a roku) tak aby si spotrebiteľ už pred vznikom zmluvného vzťahu mohol urobiť obraz o dĺžke trvania úveru a na základe toho urobiť najvýhodnejšiu voľbu medzi viacerými úverovými produktmi. Okresný súd zistil, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere údaj o konečnej splatnosti úveru neobsahuje, neobsahuje tak podstatnú náležitosť vyžadovanú ustanovením § 9 ods. 2 písm.f) zákona č. 129/2010 Z.z..

1.6 Súd prvej inštancie tiež zistil, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje platný údaj o RPMN ako podstatnú náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z., čo vyvodil už z toho, že výška RPMN bola iná v návrhu na uzavretie zmluvy zo strany žalobkyne a iná v akceptácii žalovaného; nebolo podstatné, či ide o zmenu pre spotrebiteľa výhodnú, rozhodujúci je záver o tom, či vznikla platná dohoda o RPMN. Nedošlo k písomnej akceptácii návrhu zmluvy žalovaným, jeho vyjadrenie v Oznámení o schválení úveru je potrebné považovať za nový návrh. Okresný súd tiež poukázal na skutočnosť, že žalobkyni bol poskytnutý spotrebiteľský úver len vo výške 1.277,05 Eur; pri výpočte RPMN žalovaný vychádzal zo sumy 1.500,-Eur. Aj z uvedeného vyplýva, že RPMN je v zmluve uvedená nesprávne. V tomto smere súd prvej inštancie poukázal aj na skutočnosť, že zmluvné podmienky v bode 8.1 veta prvá a v bode 8.4 zmluvy boli už judikatúrou všeobecných súdov Slovenskej republiky vyhlásené ako neprípustné; žalovaný tak nesprávne z dohodnutej výšky úveru vo sume 1.500,-Eur voči pohľadávke žalobkyne na poskytnutie úveru započítal svoju pohľadávku na zaplatenie odplaty za službu poskytnutia odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 222,95 Eur a žalobkyni poskytol peňažné prostriedky len vo výške 1.277,05 Eur.

1.7 V nadväznosti na vyššie uvedené závery, skutočnosť, že Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX neobsahuje podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyžadované ustanovením § 9 ods. 2 písm. f) a j. zákona č. 129/2010 Z.z., poskytnutý úver na jej základe sa považuje za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z.; oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi okresný súd považoval za jednostranný právny úkon žalobcu (správne má byť žalovaného), za nový návrh zmluvy, ktorý však nebol zo strany žalovaného (správne má byť žalobkyne) akceptovaný; a preto ho súd prvej inštancie nepovažoval za súčasť zmluvy o úvere.

1.8 Okresný súd zároveň vyhodnotil dojednanie úrokov vo výške 70% (ročne) za dojednanie, ktoré je niekoľkonásobne vyššie ako priemerná úroková miera zo spotrebiteľským úverov bánk poskytnutých v roku 2011 (ktorá predstavovala celkovo 10,68%, resp. 10,55%), a ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a je vzhľadom na ich neprimeranú výšku v rozpore s dobrými mravmi. Táto skutočnosť spôsobuje neplatnosť predmetného zmluvného dojednania v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka.

1.9 Vzhľadom k vyššie uvedeným záverom, skutočnosti, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov a neplatnosť dohody o výške úrokov súd prvej inštancie uplatnený nárok vyhodnotil ako nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Žalovanému tak vznikla povinnosť vrátiť žalobkyne neoprávnené nadobudnutý majetkový prospech ako rozdiel medzi poskytnutými finančnými prostriedkami žalovaným žalobkyni (1.277,05 Eur) a vrátenými finančnými prostriedkami žalobkyňou žalovanému (2.094,82 Eur). Z uvedeného dôvodu okresný súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 817,77 Eur. Úrok z omeškania priznal aplikujúc ustanovenie § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 10c a § 3 ods.1 nariadenia vlády č.87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. Úroky z omeškania priznal odo dňa nasledujúceho po dni, ku ktorému žalobkyňa žalovaného vyzvala na vydanie bezdôvodného obohatenia, a teda odo dňa 12.10.2016 a odo dňa 24.12.2016 do zaplatenia.

1.10 Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie aplikoval ustanovenie § 255 ods. 1, ods. 2 a § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku; prihliadol na úspech žalobkyne v konaní a žalovaného zaviazal na náhradu trov konania v rozsahu 100% s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalovaný (ďalej aj „odvolateľ“) včas odvolanie, v ktorom navrhol, aby odvolací súd odvolaním napadnuté rozhodnutie zmenil a sám vo veci rozhodol tak, že žalobu v celom rozsahu zamietne a žalovanému prizná nárok na náhradu trov konania voči žalobkyni v celom rozsahu. Uplatnil odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) C.s.p.; tvrdil tak, že súd prvej

inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

2.1 V podanom odvolaní tvrdil, že súd prvej inštancie nezdôvodnil, na základe akých skutočností a z akých dôvodov mal zato, že údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov by si účastníci zmluvy mohli vôbec legálne dohodnúť. Z povahy niektorých náležitostí uvedených v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. vyplýva, že nemôžu byť predmetom konsenzu a zákon takýto konsenzus ani nepredpokladá. Súd prvej inštancie sa vôbec nezaoberal tým, či ide o dohodnuteľný údaj alebo nie, teda či aj RPMN nepatrí medzi údaje, ktoré nie je možné dohodnúť. Uviedol, že pri podaní žiadosti o úver údaj o dátume vyplatenia úveru známy nie je, ten sa stane známym až pri schválení úveru. Z toho dôvodu sa údaj RPMN môže odchyľovať. Údaj RPMN úveru sa medzi stranami úverovej zmluvy nikdy nedojednávava, účastníci zmluvy sa na tejto náležitosti dohodnúť ani nemôžu. Odvolateľ tiež namietal, že z napadnutého rozsudku nie je zrejmé ani to, na základe čoho súd dospel k záveru o tom, že žalobca vlastne navrhol údaj o RPMN; žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru žiadny návrh RPMN neobsahuje, uvádza len údaj o predpokladanej RPMN. Namietal tak, že súd prvej inštancie nesprávne posúdil otázku vzniku zmluvného vzťahu medzi sporovými stranami.

2.2 Odvolateľ taktiež namietal, že náležitosť - uvádzanie konečnej splatnosti úveru, nemôže a nikdy nemohla byť v zmysle úijného práva dôvodom pre bezúročnosť úveru a v tomto smere poukázal na závery Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15, ako aj na závery uvedené v uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 3Cdo/146/2017. Úijné právo náležitosť „konečná splatnosť úveru“ nepozná, čo viedlo aj k zmene zákona č. 129/2010 Z.z. a táto náležitosť bola zo zákona vypustená. V takom prípade pri aplikácii zákona je potrebné zachovať požiadavku na eurokonformný výklad zákona; s týmto údajom nemôže byť spájaný následok v podobe bezúročnosti. Okrem toho zdôraznil, že zákonná požiadavka uvedenia termínu konečnej splatnosti úveru bola v posudzovanom zmluvnom vzťahu splnená viacerými spôsobmi; určením podľa dátumu splatnosti splátok v jednotlivých mesiacoch a počtu mesačných splátok; spôsobom vyplývajúcim zo zmluvných dojednaní, v zmysle ktorých dátum konečnej splatnosti poslednej splátky uvedený v oznámení o schválení úveru je zároveň termínom konečnej splatnosti a spôsobom vyplývajúcim zo splátkového kalendára, ktorý predstavuje neoddeliteľnú súčasť zmluvy o revolvingovom úvere. Napokon pri termíne konečnej splatnosti postačuje také uvedenie údajov, ktoré termín konečnej splatnosti umožňuje identifikovať na základe v zmluve uvedených údajov, čo bolo zo strany žalovaného splnené; žalobkyňa mala objektívnu vedomosť o tom, kedy nastáva termín splatnosti prvej i poslednej splátky úveru (vychádzajúc z počtu splátok a obsahu Oznámenia veriteľa o schválení úveru a splátkového kalendára).

2.3 Pokiaľ súd prvej inštancie vyvodil neplatnosť dohody o výške úroku, odvolateľ tvrdil, že súd nepostupoval podľa právnej normy. Výška odplaty za úver v čase uzavretia zmluvy bola regulačne upravená ustanovením § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka; odplata nesmela podstatne prevyšovať odplatu obvykle poskytovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Finančným trhom sa pritom rozumie sústava subjektov finančného trhu, jeho nástrojov a transakcií s týmito nástrojmi a medzi týmito subjektmi. Celková odplata bola regulovaná nie iba na jednu zložku - ročnú úrokovú sadzbu úveru. Pri dvoch poskytovateľoch úverov - bankových a nebankových subjektoch - mohla byť úroková sadzba výrazne odlišná. Pri bankových subjektoch však bola celková odplata tvorená aj správou úverového účtu a rôznymi poplatkami za vyhotovenia výpisov. Právne sa regulovala celková odplata za poskytnutie finančných prostriedkov, záver súdu nemôže mať oporu v oblasti komparácie s úrokovými sadzbami bankových subjektov. Pri porovnávaní sa má zobrať do úvahy nielen hodnota obvyklej odplaty, ale aj spôsob a miera zabezpečenia záväzku, objem poskytnutých prostriedkov a lehota splatnosti.

2.4 Odvolateľ napokon namietal, že súd prvej inštancie nesprávne rozhodol aj o priznaní nároku na úrok z omeškania vo výške 8% ročne; ak právnym dôvodom bolo bezdôvodné obohatenie, toto vzniklo v dobe, kedy výška úroku z omeškania bola 5%.

2.5 Pokiaľ odvolateľ napadol výrok o nároku na náhradu trov konania, tento výrok napadol ako výrok závislý od rozhodnutia vo veci samej.

3. Žalobkyňa v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny a priznal jej náhradu trov konania v celom rozsahu.

3.2 V písomnom vyjadrení zotrvala na svojom stanovisku, že v prípade predmetnej úverovej zmluvy nedošlo k jej platnému uzavretiu; nebol dodržaný mechanizmus kontraktácie predpokladaný ustanovením § 44 Občianskeho zákonníka. V tomto smere poukázala na skutočnosť, že RPMN uvedená v bode 5 úverovej zmluvy (návrhu na uzavretie zmluvy) je odlišná od hodnoty RPMN uvedenej v bode 6 (v akceptácii návrhu) predmetnej zmluvy. Zmena návrhu považovaná za nový návrh nebola druhou zmluvnou stranou (spotrebiteľom) prijatá.

3.3 Pokiaľ odvolateľ poukazoval na závery uvedené v rozhodnutí Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15 zo dňa 09.11.2016, žalobkyňa zdôraznila, že údaj o RPMN, údaj o počte a frekvencii splátok v úverových zmluvách a prípadná existencia notárskych poplatkov a prípadne požadované záruky sú podstatné. Neuvedenie týchto náležitostí v zmluve o úvere môže spochybníť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku; sankciu spočívajúcu v zániku nároku veriteľa na úroky a poplatky považoval súdny dvor za primeranú. Nemožno tak prijať iný záver ako o tom, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov z dôvodu absencie obligatórnych náležitostí vyžadovaných zákonom č. 129/2010 Z.z..

3.4 Žalobkyňa ponúkla prehľad ustanovenia § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, v čase uzatvorenia úverovej zmluvy platilo, že ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch; ak zákon ustanovoval „finančný trh“, je potrebné tým rozumieť aj bankový trh. Zmluva obsahuje množstvo dojednaní, ktoré možno kvalifikovať ako neprijateľné zmluvné podmienky a ustanovenia, ktoré sú v rozpore s dobrými mravmi; najrozpornejším dojednaním je dojednanie týkajúce sa odplaty za poskytnutý úver. Tento dosahuje výšku 70% (ročne), čo je v rozpore s ustanovením § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka ako aj v rozpore s dobrými mravmi. Dohoda o úrokoch je neplatná v zmysle ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor s dobrými mravmi.

4. Odvolateľ sa k vyjadreniu žalobkyne k podanému odvolaniu napriek výzve súdu prvej inštancie nevyjadril.

5. Ďalšie relevantné vyjadrenie podané nebolo.

6. Krajský súd, ako súd funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní, vec preskúmal v rozsahu určenom § 380 ods. 1, 2 C. s. p. bez nariadenia pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 C. s. p. a rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu podľa § 387 ods. 1, ods. 2 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

6.1 Podľa § 387 ods. 1, 2 C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7. Odvolací súd preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky žalovaného, ako aj predchádzajúce konanie spolu s napadnutým rozhodnutím súdu prvej inštancie. Súd prvej inštancie dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktoré aplikoval správne ustanovenie právneho predpisu a súčasne vec správne právne posúdil. Z dôvodu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný, pri posudzovaní veci sa zaoberal len námietkami, uvedenými v odvolaní a procesným postupom súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozhodnutia z hľadiska, či v konaní došlo k vadám, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 380 ods. 2 C.s.p.).

8. Okresný súd správne vzal do úvahy skutočnosť, že právny vzťah strán sporu, ktorý mal byť založený na základe Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX je potrebné posudzovať ako vzťah spotrebiteľský, z uvedeného dôvodu je potrebné na predmetný vzťah aplikovať aj ustanovenie § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a tento právny vzťah podlieha aj právnej úprave uvedenej v zákone č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy. Tento záver okresného súdu podaným odvolaním spochybnený nebol.

8.1 Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie založil na záveroch, že zmluva, zakladajúci právny vzťah medzi žalobkyňou a žalovaným, ktorá je zmluvou o spotrebiteľskom úvere, neobsahuje náležitosti

podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) a j) zákona č. 129/2010 Z.z. a teda dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, resp. ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. Súd prvej inštancie zároveň považoval dojednanie o úrokovej sadzbe vo výške 70% za neplatné z dôvodu rozporu predmetného dojednania s ustanovením § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka a v rozpore s dobrými mravmi (§ 3 Občianskeho zákonníka). Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia tiež vyplýva skutočnosť, že návrh žalobkyne na uzavretie zmluvy o spotrebiteľskom úvere nebol v plnom rozsahu akceptovaný žalovaným, ktorý vyplnil bod 6 zmluvy o ďalšie údaje, v návrhu na uzatvorenie zmluvy neuvedené. Úkon žalovaného okresný súd považoval za nový návrh zmluvy, ktorý však zo strany žalobkyne akceptovaný nebol. Súd prvej inštancie sa v napadnutom rozsudku uvedenými závermi bližšie nezaoberal; žalobkyňa v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu poukázala, že zmluva o úvere platne uzavretá nebola. K uvedenému odvolací súd dodáva, že vzhľadom na to, že údaje o schválenom úvere v bode 6 žiadosti/zmluvy vypísané žalovaným sú odlišné ako údaje, ktoré do bodu 5 žiadosti/zmluvy uviedla žalobkyňa, tento záver žalobkyne je v plnom rozsahu správny; na platnosť zmluvy sa vyžadovala písomná akceptácia nového návrhu predloženého žalovaným žalobkyňu a táto absentovala.

8.2 V zmysle vyššie uvedeného niet pochýb o tom, že pre platnosť zmluvy o revolvingovom úvere (z tohto hľadiska nie je podstatné, či ide o revolvingový alebo jednoduchý úver) z hľadiska jej formy v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka sa v danom prípade vyžaduje písomná forma. Takto si to vymienil aj žalovaný ako veriteľ v bode 2.1. Zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., pričom, ako je tu uvedené, uzatvára sa na predtlačenom formulári Veriteľa, ktorý je zároveň návrhom na uzatvorenie Zmluvy o revolvingovom úvere, a aj zmluvou o revolvingovom úvere. Pre vznik zmluvy sa vyžaduje podpis oboma zmluvnými stranami, teda dlžníkom a veriteľom, prípadne aj spoludlžníkom/mi. Vzhľadom na to, že žalobkyňa ako dlžník Žiadosť/Zmluvu podpísala odlišný deň ako tieto žiadosti podpísal žalovaný ako veriteľ, resp. tento do zmluvy doplnil konkrétne údaje o schválenom revolvingovom úvere (bod 6), takéto zmluvy o revolvingovom úvere nemožno považovať za riadne a platne uzavreté. Údaje o schválenom úvere v čase, kedy zmluvu o revolvingovom úvere podpisovala žalobkyňa, totiž vôbec neboli obsahom zmluvy, a preto ich žalobkyňa písomne akceptovať nemohla. Nové údaje smerom ku žalobkyňu predstavujú nový návrh na uzavretie zmluvy, pričom nebolo preukázané, že by žalobkyňa takýto nový návrh akceptovala. Súhlas žalovaného s revolvingovým úverom je len jednostranný úkon, ktorý nie je zmluvou a neobsahuje dohodu strán o výške úveru a ani o výške úroku. Nedostatok písomného prejavu vôle žalobkyne byť účastníkom záväzkového vzťahu za určitých konkrétnych podmienok úveru v tomto prípade zákon sankcionuje neplatnosťou tohto právneho úkonu. V danom prípade strany sporu zmluvu o revolvingovom úvere platne neuzavreli z dôvodov vyššie uvedených; ani tzv. zmluvné dojednanie zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o. nie sú účastníkmi zmluvy podpísané a označené dátumom. Nedostatok písomnej formy, ako to vyplýva z vyššie uvedeného, je sankcionovaný neplatnosťou zmluvy ako takej a tento dôvod sám o sebe postačuje na vyslovenie záveru o to, že predložená zmluva o revolvingovom úvere je neplatným právnym úkonom v zmysle § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Zmluva sa uzatvára na formulári veriteľa, ktorý má byť zároveň žiadosťou o poskytnutie úveru ako aj zmluvou o úvere. Túto skutočnosť však nemožno zneužívať k záverom, že došlo k vzniku zmluvy, k uzavretiu platnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere v prípade, kedy nie je vylúčená akákoľvek ďalšia manipulácia s textom (napr. dodatočné dopisovanie údajov do formulára po podpise dlžníkom), kedy dlžník podpísal iba žiadosť o poskytnutie úveru. Pre vznik a platnosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere sa vyžaduje dvojstranný prejav vôle (§ 34 a § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka) a podpis oboma zmluvnými stranami, teda dlžníkom a veriteľom, prípadne aj spoludlžníkom/mi, pričom nesmie byť akýchkoľvek pochybností o tom, pod aký text účastníci zmluvy pripojili svoj podpis (čo z hľadiska obsahu listiny podpisujú).

8.3 V prejednávanej veci bol žalobkyňu poskytnutý žalovaným úver, výšku ktorého súd prvej inštancie ustálil na sumu 1.277,05 Eur, z dôvodu, že žalovaný ako dodávateľ jednostranne započítal sumu vyplývajúcu z dohody o poskytnutí služby. Vzhľadom na absenciu písomnej formy zmluvy o úvere je tento nedostatok v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. sankcionovaný tým, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

8.4 Odvolateľ namietal skutočnosť, že údaj o RPMN za pri uzatváraní úverovej zmluvy dohodnúť nedá. K uvedenému odvolací súd uvádza, že bez ohľadu na to, či tento údaj je dohodnuteľný alebo nie, ak v návrhu zmluvy sú uvedené údaje o RPMN a v odpovedi na tento návrh dodávateľ údaje o výške RPMN zmení, ide o zmenu návrhu zmluvy. V takom prípade nový návrh pre platné uzatvorenie zmluvy vyžaduje jeho akceptáciu pôvodným navrhovateľom (žalobkyňou). A túto skutočnosť žalovaný v spore nepreukázal. K platnému uzavretiu zmluvy o revolvingovom úvere tak nedošlo.

8.5 Žalovaný v podanom odvolaní zdôraznil, že zmluva medzi ním a žalovanou podstatné náležitosti zmluvy o úvere v zmysle ustanovenia § 497 Obchodného zákonníka obsahuje, pre vznik úverovej zmluvy dohoda o RPMN nie je potrebné. V danom prípade ale súd prvej inštancie svoje rozhodnutie založil aj na vade kontraktačného procesu; zákon č. 129/2010 Z.z. aplikáciu ustanovení Občianskeho zákonníka pokiaľ ide o uzatváranie zmlúv nevylučuje. Ročná percentuálna miera nákladov je náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 129/2010 Z.z., pri zmene RPMN oproti žiadosti o poskytnutie úveru ide o nový návrh na uzavretie zmluvy. A tento nový návrh veriteľa, uvádzajúceho odlišnú RPMN, žalobkyňou ako spotrebiteľom akceptovaný nebol.

8.6 Súd prvej inštancie nad rámec uvedených záverov konštatoval absenciu náležitostí uvedených v § 9 ods. 2 písm. f) a j) zákona č. 129/2010 Z.z.. Pokiaľ ide o termín konečnej splatnosti úveru je potrebné pre úplnosť zdôrazniť, že v danom prípade formulárová zmluva vo vzťahu k dobe splatnosti úveru a termínu konečnej splatnosti uvádza splatnosť úveru (počet splátok/splatnosť - deň v mesiaci 36/25); uvedenie konkrétneho termínu absentuje. Podľa bodu 7 zmluvných dojednaní, bod 7.1.g) „súčasťou tejto zmluvy je príloha č. 7: Oznámenie veriteľa o schválení úveru Dlužníkovi obsahujúce všetky identifikačné údaje schváleného úveru“. V zmysle zákonnej úpravy spotrebiteľských úverov (tu zákon č. 129/2010 Z.z.) je zrejme, že údaje vyžadované ustanovením § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. ako náležitosti zmluvy musí zmluva obsahovať v čase jej uzavretia. Spotrebiteľ už pri uzatváraní zmluvy, pred jej podpisom, má právo vedieť podstatné náležitosti zmluvy, dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm.f/). V danom prípade ale spotrebiteľ takúto vedomosť nemal, zo žiadosti/zmluvy v čase jej podpisu dlžníkom (04.02.2011) zákonné náležitosti zmluvy nevyplývajú a vyplýva z nej len počet splátok úveru 36. Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi logicky nemožno považovať v tomto smere za listinu, tvoriacu súčasť zmluvy o spotrebiteľskom úvere v čase jej podpisu spotrebiteľom, ide iba o jednostranné oznámenie veriteľa vo vzťahu k dlžníkovi a toto nie je súčasťou dvojstranného právneho úkonu strán sporu - Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere.

8.7 Správny je aj záver súdu prvej inštancie o tom, že z predložených listín vyplýva, že RPMN je uvedená nesprávne. Žalovaný ako dodávateľ pri uvedení výšky RPMN vychádzal z výšky finančných prostriedkov, ktoré mali byť žalobkyni poskytnuté. Avšak nemožno neprihliadnuť na skutočnosť, že žalobkyni bola reálne vyplatená len suma 1.277,05 Eur z dôvodu, že časť finančných prostriedkov žalovaný započítal na svoju pohľadávku v zmysle dohody po poskytnutí služby podľa bodu 8 predloženej žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/zmluvy o revolvingovom úvere. Táto dohoda je v zmysle záverov súdu prvej inštancie neprijateľná a teda neplatná z dôvodu, že spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Tento záver súdu prvej inštancie odvolateľ v podanom odvolaní nespochybnil. Logicky potom ak sú v predložených listinách nesprávne vstupné údaje pre výpočet RPMN, aj ročná percentuálna miera je uvedená nesprávne. Takáto skutočnosť aj pri prípadnej platnosti úverovej zmluvy by bola dôvodom pre vyslovenie záveru o tom, že poskytnutý úver je bezúčelný a bez poplatkov, tak ako tento záver prijal súd prvej inštancie.

8.8 Je možné ustáliť, že úroková sadzba vo výške 70,00% ročne je v rozpore s ustanovením § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka. Aj keď je možné polemizovať o právnom závere, či je správne vysloviť aj rozpor takejto úrokovej sadzby s dobrými mravmi, ak je dohoda o úrokovej sadzbe v rozpore so zákonom, záver súdu prvej inštancie o neplatnosti takéhoto dojednania je v plnom rozsahu správny. Ak priemerná úroková sadzba poskytovaná bankovými subjektami v čase poskytnutia finančných prostriedkov žalovanej predstavovala cca 10,50% ročne, dohodnutá úroková sadzba podľa predloženej zmluvy túto sadzbu prevyšuje podstatne. Úroky za poskytovanie peňažných prostriedkov podliehajú súdnej kontrole aj v zmysle princípu dobrých mravov. Doterajšia judikatúra súdov nespochybnila, že neprimerané úroky sú v rozpore s dobrými mravmi ako pravidlami správania sa, ktorú sú v prevažnej miere v spoločnosti uznávané a tvoria základ fundamentálneho hodnotového poriadku. Úrok ako cena plnenia nie je vyňatá zo súdnej kontroly. Neprimeranou a odporujúcou dobrým mravom

je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednaní, odplata nesmie podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti. Neprimeranou je aj výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednaní obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek. Aj keď pri nebankových subjektoch sa vzhľadom na vyššiu mieru rizika vo všeobecnosti dajú akceptovať vyššie úroky, rozhodne nie však viac ako o 100% oproti priemeru bánk. Výška zmluvných úrokov, pokiaľ tieto úroky prevýšia priemer úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere o viac ako 100% je neprijateľná a odporuje dobrým mravom. Úroková sadzba predmetného úveru vo výške 70,00% je tak mnohonásobne vyššia ako priemerná sadzba úverov poskytovaných v rovnakom období. Tu je potrebné zdôrazniť právny názor vyslovený Najvyšším súdom Slovenskej republiky vyslovený v rozhodnutí sp. zn. 1M Cdo 1/2009 zo dňa 31.07.2009, podľa ktorého: „Hoci maximálna výška úrokov (ako odplaty za užívanie požičanej finančnej čiastky) pri peňažných pôžičkách ani pri úveroch nie je žiadnym právnym predpisom limitovaná a je ponechaná výlučne na dohodu zmluvných strán, nie je neobmedzená. Dohoda o výške úrokov totiž musí byť v súlade s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom. Právny úkon postihnutý takouto vadou je absolútne neplatný. O takýto stav pôjde spravidla vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy“. V zmysle vyššie uvedeného sa odvolací súd stotožnil aj so záverom súdu prvej inštancie vo vzťahu k neplatnosti dojednaní o výške úrokov z dôvodu rozporu so zákonom; ide o dojednanie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán.

9. Právnym následkom všetkých vyššie uvedených záverov je vznik bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného, ktoré okresný súd vyčíslil na sumu 817,77 Eur ako rozdielu medzi finančnými prostriedkami, ktoré žalovaný žalobkyni reálne poskytol (1.277,05 Eur) a vrátenými finančnými prostriedkami žalobkyňou žalovanému (2.094,82 Eur). Tento záver, pokiaľ ide o výšku bezdôvodného obohatenia žalovaný v podanom odvolaní nenamietal, namietol záver súdu prvej inštancie o tom, že poskytnutý úver je nutná považovať za bezúročný a bez poplatkov (odvolací súd dodáva aj dôvod týkajúci sa nesprávnosti kontraktáčného procesu, ktorý z odôvodnenia súdu prvej inštancie vyplýva). Pokiaľ sa odvolací súd stotožnil so závermi súdu prvej inštancie, nebol právny a logický dôvod posúdiť výšku bezdôvodného obohatenia inak, ako to urobil okresný súd. Výpočet bezdôvodného obohatenia tak ako bol súdom prvej inštancie vypočítaný v bode 30 napadnutého rozsudku, odvolateľ podaným odvolaním nenapadol. Pokiaľ odvolací súd považoval závery súdu prvej inštancie za právne správne vo vzťahu k vzniku bezdôvodného obohatenia, nemal odvolací dôvod vo vzťahu s správnosťou výšky priznaného nároku, ktorá je v konečnom dôsledku v súlade s listinnými dôkazmi obsiahnutými v súdnom spise.

9.1 Pokiaľ odvolateľ namietal nesprávne priznaný úrok z omeškania odvolací súd uvádza, že predmetná námietka je všeobecná a nekonkrétne pri prípadné rozhodnutie o zmene alebo zrušení napadnutého rozhodnutia vo vzťahu k úroku z omeškania. Odvolateľ len všeobecne uviedol, že správny úrok z omeškania má byť 5% ročne; neuviedol však, z akého právneho predpisu pri tejto argumentácii vychádza, neuviedol, ktorý deň považuje za rozhodný pre omeškanie s vydaním bezdôvodného obohatenia, v čom prípadne súd prvej inštancie pochybil, resp. v čom je záver súdu prvej inštancie výsledkom nesprávneho právneho posúdenia. Okresný súd vo vzťahu k úrokom z omeškania aplikoval nielen ustanovenie § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. ale aj prechodné ustanovenie § 10c citovaného nariadenia; odvolateľ neodôvodnil, či a v čom je aplikácia uvedeného ustanovenia nesprávna.

10. Odvolanie žalovaného tak nie je dôvodné; rozhodnutie súdu prvej inštancie je správne, keďže v konaní bolo preukázané, akú sumu žalovaný žalobkyni vyplatil a akú sumu žalobkyňa žalovanému vrátila. Preto krajský súd v zmysle § 387 ods. 1, 2 C.s.p. rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu potvrdil, a to aj v závislom výroku o nároku na náhradu trov konania. Tento žalovaný napadol len ako závislý výrok od rozhodnutia vo veci samej, bez relevantnej argumentácie. Nakoľko odvolací súd považoval napadnuté výroky rozsudku okresného súdu vo veci samej za vecne správne, nevznikol dôvod na zmenu alebo zrušenie napadnutého rozsudku ani vo výroku o nároku na náhradu trov konania.

11. Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ustanovenia § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p., z ktorého vyplýva: „O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj

bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí“. Odvolací súd pri svojom rozhodovaní aplikoval zásadu zodpovednosti za výsledok (zásadu úspechu) vyplývajúcu z ustanovenia § 255 ods. 1 C.s.p.. Nárok na náhradu trov konania priznal žalobkyni, ktorá bola v odvolacom konaní úspešná v celom rozsahu, nakoľko odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil.

12. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

### **Poučenie:**

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C.s.p.).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy ( § 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde ( § 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 C.s.p.)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).